

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 25 juni 2003

Nr 570—573

INNEHÅLL

Nr		Sidan
570	Statsrådets förordning om upphävande av förordningen om specialpreparat	2383
571	Handels- och industriministeriets förordning om kosttillskott	2384
572	Statsrådets förordning om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i fordon	2390
573	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa av jord- och skogsbruksministeriets förordningar	2397

Nr 570

Statsrådets förordning om upphävande av förordningen om specialpreparat

Given i Helsingfors den 18 juni 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs förordningen den 14 april 1989 om specialpreparat (349/1989) jämte senare ändringar.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2003.

Helsingfors den 18 juni 2003

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Handelsråd *Leena Mannonen*

Nr 571

Handels- och industriministeriets förordning om kosttillskott

Given i Helsingfors den 18 juni 2003

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Förordningens syfte

Genom denna förordning genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott.

avsedda att komplettera en normal kost eller på annat sätt inverka på människans näringsmässiga eller fysiologiska funktioner genom de näringsämnen eller andra ämnen som kännetecknar dem.

Med kosttillskott avses inte preparat som enligt läkemedelslagen (395/1987) klassificeras som läkemedel.

2) *ämnen som kännetecknar kosttillskott* näringsämnen, såsom vitaminer och mineralämnen, eller andra ämnen som har en näringsmässig eller fysiologisk verkan.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *kosttillskott* ett färdigförpackat preparat i avdelade doser i form av komprettor, kapslar, pastiller, tabletter, piller, pulver, koncentrat, extrakt, vätska eller i annan liknande form som saluhålls som livsmedel och intas i små uppmätta mängder så att den mängd energi som fås inte har någon betydelse med tanke på kosten. Kosttillskott är

2 kap.

Vitaminer och mineralämnen som får användas i kosttillskott

3 §

Vitaminer och mineralämnen i kosttillskott

Ett kosttillskott får innehålla

1) vitaminer och mineralämnen som räknas upp i bilaga 1 i sådan form som anges i bilaga 2

2) vitaminer och mineralämnen, som inte räknas upp i bilaga 1 eller som finns i en form som inte anges i bilaga 2, fram till den 31 december 2009, under följande förutsättningar:

Ämnet i fråga användes i kosttillskott redan den 12 juli 2002 i en eller flera av gemenskapens medlemsstater.

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet motsätter sig inte användningen av detta ämne vid tillverkning av kosttillskott på grundval av en dokumentation som har lämnats in till Europeiska kommissionen senast den 12 juli 2005.

4 §

Renhetskriterier

De föreningar som används i kosttillskott skall uppfylla de renhetskriterier som uppställts i gemenskapslagstiftningen. I avsaknad av gemenskapsbestämmelser skall allmänt vedertagna renhetskriterier som fastställt av internationella organ tillämpas. Livsmedelsverket ger närmare anvisningar om renhetskriterierna.

3 kap.

Förpackningspåskrifter och saluhållning

5 §

Förpackningspåskrifter för kosttillskott

Varubeteckningen för de preparat som omfattas av denna förordning är ”kosttillskott”.

Utöver vad som annars bestäms om förpackningspåskrifter skall förpackningar med kosttillskott ha följande påskrifter:

- namnet på de kategorier av näringsämnen eller ämnen som kännetecknar preparatet, eller en uppgift om beskaffenheten av dessa näringsämnen eller ämnen,
- rekommenderad daglig dos av preparatet,
- en varning för att överskrida den angivna rekommenderade dagliga dosen,
- en uppgift att kosttillskott inte bör användas som ett alternativ till en varierad kost,

- en varning som anger att produkterna skall förvaras utom räckhåll för små barn.

Förpackningspåskrifterna för, presentationen av eller reklamen för kosttillskott får inte innehålla något påstående eller någon antydning om att en allsidig och varierad kost inte i allmänhet kan ge tillräckliga mängder näringsämnen.

På förpackningarna till eller i broschyrerna över eller vid marknadsföringen eller annan presentation av kosttillskott får inte framföras påståenden om eller göras hänvisningar till egenskaper som har samband med förebyggande, behandling eller botande av sjukdomar.

6 §

Uppgift om mängderna av de ämnen som kännetecknar kosttillskottet

Mängderna av de ämnen som kännetecknar kosttillskottet skall anges i siffror i förpackningspåskrifterna. I bilaga 1 anges de enheter som skall användas i fråga om vitaminer och mineralämnen. De angivna mängderna skall vara genomsnittsmängder som baserar sig på den analys som tillverkaren gjort av produkten.

Mängderna av de ämnen som kännetecknar kosttillskottet anges i förpackningspåskrifterna så att de avser innehållet i den dagliga dos av produkten som rekommenderas av tillverkaren. Handels- och industriministeriet kan utfärda särskilda bestämmelser om de högsta och lägsta mängderna av vitaminer och mineralämnen i kosttillskott med beaktande av de principer som står inskrivna i artikel 5 i direktiv 2002/46/EG.

Mängderna av de ämnen som kännetecknar kosttillskottet skall alltid uttryckas i procent av referensvärdet, om sådana finns för ämnet i fråga. När det gäller vitaminer och mineralämnen har referensvärdena angivits i bilagan till handels- och industriministeriets beslut om näringsvärdesdeklaration för livsmedel (1496/1993). Denna procentandel av referensvärdet får även uttryckas i grafisk form.

7 §

Saluföring av kosttillskott

En näringsidkare som tillverkar, för sin räkning låter tillverka eller importerar kosttillskott skall senast en månad innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan om detta till Livsmedelsverket. En anmälan skall göras även när preparatets sammansättning i fråga om de ämnen som kännetecknar det ändras eller när preparatet försvinner från marknaden.

Till anmälan skall fogas en modell för de påskrifter som kommer att användas på förpackningen till preparatet samt ett analysintyg avseende de ämnen som kännetecknar kosttillskottet. Livsmedelsverket ger närmare anvisningar om de krav som gäller för anmälan.

Helsingfors den 18 juni 2003

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

4 kap.

Särskilda bestämmelser

8 §

Hänvisningsbestämmelse

Om påföljderna för brott mot denna förordning bestäms i livsmedelslagen (361/1995).

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2003. Saluföring av preparat som inte uppfyller kraven i denna förordning förbjuds från den 1 augusti 2005.

Handelsråd Leena Mannonen

Vitaminer och mineralämnen som får användas i kosttillskott*1. Vitaminer*

Vitamin A (µg RE)
Vitamin D (µg)
Vitamin E (mg α-TE)
Vitamin K (µg)
Vitamin B₁ (mg)
Vitamin B₂ (mg)
Niacin (mg NE)
Pantotensyra (mg)
Vitamin B₆ (mg)
Folsyra (µg)
Vitamin B₁₂ (µg)
Biotin (µg)
Vitamin C (mg)

2. Mineralämnen

Kalcium (mg)
Magnesium (mg)
Järn (mg)
Koppar (µg)
Jod (µg)
Zink (mg)
Mangan (mg)
Natrium (mg)
Kalium (mg)
Selen (µg)
Krom (µg)
Molybden (µg)
Fluorid (mg)
Klorid (mg)
Fosfor (mg)

Kemiska föreningar som får användas som källor till de vitaminer och mineralämnen som nämns i bilaga I

A. Vitaminer

1. VITAMIN A
 - a) retinol
 - b) retinylacetat
 - c) retinylpalmitat
 - d) betakaroten
2. VITAMIN D
 - a) kolekalciferol
 - b) ergokalciferol
3. VITAMIN E
 - a) D-alfa-tokoferol
 - b) DL-alfa-tokoferol
 - c) D-alfa-tokoferylacetat
 - d) DL-alfa-tokoferylacetat
 - e) D-alfa-tokoferylvätesuccinat
4. VITAMIN K
 - a) fyllokinon (fytomenadion)
5. VITAMIN B₁
 - a) tiaminhydroklorid
 - b) tiaminmononitrat
6. VITAMIN B₂
 - a) riboflavin
 - b) riboflavin-5'-natriumfosfat
7. NIACIN
 - a) nikotinsyra
 - b) nikotinamid
8. PANTOTENSYRA
 - a) D-pantotenat, kalcium
 - b) D-pantotenat, natrium
 - c) dexpanthenol
9. VITAMIN B₆
 - a) pyridoxinhydroklorid
 - b) pyridoxin-5'-fosfat

10. FOLSYRA

- a) pteroylmonoglutaminsyra

11. VITAMIN B₁₂

- a) cyanokobalamin
- b) hydroxokobalamin

12. BIOTIN

- a) D-biotin

13. VITAMIN C

- a) L-askorbinsyra
- b) natrium-L-askorbat
- c) kalcium-L-askorbat
- d) kalium-L-askorbat
- e) L-askorbyl-6-palmitat

B. Mineralämnen

- kalciumkarbonat
kalciumklorid
kalciumsalter av citronsyra
kalciumglukonat
kalciumglycerolfosfat
kalciumlaktat
kalciumsalter av ortofosforsyra
kalciumhydroxid
kalciumoxid
magnesiumacetat
magnesiumkarbonat
magnesiumklorid
magnesiumsalter av citronsyra
magnesiumglukonat
magnesiumglycerolfosfat
magnesiumhydroxid
magnesiumoxid
magnesiumsulfat
järnkarbonat
järncitrat
järnammoniumcitrat

järnglukonat	manganglycerolfosfat
järnfumarat	mangansulfat
järnnatriumdifosfat	natriumbikarbonat
järnlaktat	natriumkarbonat
järnsulfat	natriumklorid
järndifosfat (järnpyrofosfat)	natriumcitrat
järnsackarat	natriumglukonat
ferrum reductum, elektrolytjärn	natriumlaktat
och karbonyljärn	natriumhydroxid
kopparkarbonat	natriumsalter av ortofosforsyra
kopparcitrat	kaliumbikarbonat
kopparglukonat	kaliumkarbonat
kopparsulfat	kaliumklorid
kopparlysinkomplex	kaliumcitrat
natriumjodid	kaliumglukonat
natriumjodat	kaliumglycerolfosfat
kaliumjodid	kaliumlaktat
kalimjodat	kaliumhydroxid
zinkacetat	kaliumsalter av ortofosforsyra
zinkklorid	natriumselenat
zinkcitrat	natriumväteselenit
zinkglukonat	natriumselenit
zinklaktat	krom(III)klorid
zinkoxid	krom(III)sulfat
zinkkarbonat	ammoniummolybdat (molybden
zinksulfat	VI)
mangankarbonat	natriummolybdat (molybden VI)
manganklorid	kaliumfluorid
mangancitrat	natriumfluorid
manganglukonat	

Nr 572

Statsrådets förordning**om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i fordon**

Given i Helsingfors den 18 juni 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 5 § 1 mom. avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) och 43 § 1 mom. och 44 § kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989), av dessa lagrum den sistnämnda lagens 43 § 1 mom. sådant det lyder i lag 57/1999 och 44 § sådan den lyder i lag 1412/1992:

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att främja en minskning av mängden avfall från fordon och de olägenheter för miljön som avfallet föranleder, främja återvinningen av uttjänta fordon och återanvändningen av deras komponenter samt förbättra miljöskyddet när det gäller hanteringen av avfall från uttjänta fordon.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på fordon och deras komponenter.

På fordon som godkänts genom det typgodkännande av små serier som avses i 30 § fordonslagen (1090/2002) tillämpas inte 6 § i denna förordning.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *fordon* i 10 § fordonslagen avsedda fordon i kategorierna M₁ och N₁,

2) *uttjänta fordon* fordon som enligt 3 § 1 mom. avfallslagen (1072/1993) skall anses utgöra avfall,

3) *producent* fordonstillverkare eller importör som yrkesmässigt importerar fordon,

4) *farliga ämnen* farliga kemikalier enligt 11 § kemikalielagen (744/1989).

4 §

Planering och tillverkning av fordon

Fordonstillverkaren skall planera och tillverka fordonen så att

1) farliga ämnen används i så liten utsträckning som möjligt,

2) demonteringen av uttjänta fordon och återanvändningen eller återvinningen av deras komponenter är så lätt som möjligt och

3) återvunnet material används i så stor utsträckning som möjligt.

För att dessa mål skall nås skall fordonstillverkaren vid behov samarbeta med dem som tillverkar material, komponenter och utrustning för fordon.

5 §

Begränsningar och förbud gällande användningen av vissa farliga ämnen

Material, komponenter och utrustning i fordon som släpps ut på marknaden får inte innehålla bly, kvicksilver, kadmium eller sexvärt krom, utom i de fall som anges i bilaga 1.

Fordonskomponenter som innehåller ett farligt ämnen skall märkas eller på annat sätt göras identifierbara enligt bilaga 1.

6 §

Kodningsstandarder och demonteringsinformation

Producenterna samt tillverkarna av material och utrustning skall använda kodningsstandarder för komponenter och material i enlighet med bilaga 2 för att göra det lättare att urskilja de komponenter och material som lämpar sig för återanvändning och återvinning.

Producenterna skall för varje ny fordonstyp utarbeta och ge ut demonteringsinformation

Helsingfors den 18 juni 2003

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

inom sex månader efter att fordonet första gången släpps ut på marknaden. Informationen skall i den omfattning som förbehandlingsanläggningarna för uttjänta fordon behöver känna till saken innehålla uppgifter om fordonets komponenter och material samt var de farliga ämnena är placerade i fordonet.

De som tillverkar och importerar fordonskomponenter skall på begäran till förbehandlingsanläggningarna sända uppgifter om demontering, lagring och provning av komponenter som kan återanvändas. Skyldigheten gäller dock inte uppgifter som omfattas av kommersiell eller industriell datasekretess.

7 §

Övervakning

Denna förordning övervakas av de i 3 § 1 mom. 12 punkten i avfallslagen avsedda tillsynsmyndigheterna.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Överingenjör Hannu Laaksonen

Material och komponenter på vilka 5 § inte tillämpas**A. Bly som legeringskomponent**

Material och komponenter	Undantagets tillämpningsområde samt sista dagen för tillämpning	Skall märkas eller identifieras enligt 5 § 2 mom.
1. Stål för bearbetningsändamål och galvaniserat stål som innehåller högst 0,35 viktprocent bly		
2. a) Aluminium för bearbetningsändamål som innehåller högst 2 viktprocent bly	1 juli 2005	
b) Aluminium för bearbetningsändamål som innehåller högst 1 viktprocent bly	1 juli 2008	
3. Kopparlegeringar som innehåller högst 4 viktprocent bly		
4. Bly/brons i lagerskålar och bussningar		

B. Bly och blyföreningar i komponenter

Material och komponenter	Undantagets tillämpningsområde samt sista dagen för tillämpning	Skall märkas eller identifieras enligt 5 § 2 mom.
5. Batterier		X
6. Vibrationsdämpare		X
7. Balansvikter på hjul	Fordon som är typgodkända före 1 juli 2003 och balansvikter avsedda för dessa fordon; 1 juli 2005	X
8. Vulkaniseringsmedel och stabilisatorer i elastomerer på användningsområdena vätskehantering och framdrivning	1 juli 2005	
9. Stabilisatorer i skyddsfärger	1 juli 2005	
10. Kolborstar för elmotorer	Fordon som är typgodkända före 1 juli 2003 och kolborstar för elmotorer avsedda för underhåll av dessa fordon; 1 januari 2005	
11. Lödmetall i elektroniska kretskort och på andra elektriska användningsområden		X (1)
12. Koppar i bromsbelägg som innehåller mer än 0,5 viktprocent bly	Fordon som är typgodkända före 1 juli 2003 och bromsbelägg avsedda för underhåll av dessa fordon; 1 juli 2004	X
13. Ventilseten	Motortyper som utvecklats före 1 juli 2003; 1 juli 2006	
14. Elektriska komponenter som innehåller bly bundet i glasmatrix eller keramisk matrix, förutom glas i glödlampor och keramiska delen av tändstiften		X (2) (för andra komponenter än piezo-komponenter i motorer)
15. Glas i glödlampor och den keramiska delen av tändstiften	1 januari 2005	
16. Pyrotekniska laddningar	1 januari 2007	

C. Sexvärt krom

Material och komponenter	Undantagets tillämpningsområde samt sista dagen för tillämpning	Skall märkas eller identifieras enligt 5 § 2 mom.
17. Korrosionsskyddande beläggningar	1 januari 2007	
18. Absorptionskylskåp i husbilar		X

D. Kvicksilver

Material och komponenter	Undantagets tillämpningsområde samt sista dagen för tillämpning	Skall märkas eller identifieras enligt 5 § 2 mom.
19. Urladdningslampor och belysning i instrumentpaneler		X

E. Kadmium

Material och komponenter	Undantagets tillämpningsområde samt sista dagen för tillämpning	Skall märkas eller identifieras enligt 5 § 2 mom.
20. Tjockfilmspastor	1 januari 2006	
21. Batterier för eldrivna fordon	31 december 2005 Efter den 31 december 2005 skall NiCd-batterier endast få släppas ut på marknaden som ersättningsdelar till fordon som släppts ut på marknaden före detta datum	X

(1) Demontering om ett genomsnittligt gränsvärde på 60 gram per fordon överskrids (i samband med ruta 14). För tillämpningen av denna klausul skall elektronisk utrustning som inte installerats av tillverkaren vid produktionen inte beaktas.

(2) Demontering om ett genomsnittligt gränsvärde på 60 gram per fordon överskrids (i samband med ruta 11). För tillämpningen av denna klausul skall elektronisk utrustning som inte installerats av tillverkaren vid produktionen inte beaktas.

Anmärkningar:

- En koncentration av upp till 0,1 viktprocent per homogent material bly, sexvärt krom och kvicksilver, och 0,01 viktprocent per homogent material kadmium skall tolereras, förutsatt att dessa ämnen inte tillsatts avsiktligt (1).

- En koncentration av upp till 0,4 viktprocent bly i aluminium skall också tolereras, förutsatt att ämnet inte tillsatts avsiktligt (1).

- En koncentration av upp till 0,4 viktprocent bly i koppar som används i friktionsmaterial för bromsbelägg skall tolereras fram till den 1 juli 2007, förutsatt att ämnet inte tillsatts avsiktligt (1).

- Återanvändning av fordonsdelar som redan fanns på marknaden då perioden för ett undantag gick ut är tillåtet utan begränsning, eftersom det inte hör till tillämpningsområdet för 5 § 1 mom.

- Samma undantag skall gälla, till och med den 1 juli 2007, för nya ersättningsdelar för reparation (2) av delar till fordon som är undantagna från bestämmelserna i 5 § 1 mom. i förordningen.

(1) Med "avsiktlig tillsats" avses att ett ämne avsiktligt tillsätts vid utformningen av ett material eller en komponent för att ge slutprodukten en särskild egenskap, kvalitet eller ett speciellt utseende, och där ämnet stannar kvar i produkten'. Användningen av återvunnet material som råvara för tillverkning av nya produkter där en viss andel av de återvunna materialen kan innehålla halter av reglerade metaller skall inte anses vara avsiktlig tillsats.

(2) Denna klausul är tillämplig på ersättningsdelar och inte på komponenter som är avsedda för normalt fordonsunderhåll. Den gäller inte för balansvikter på hjul, kolborstar för elmotorer och bromsbelägg eftersom dessa komponenter är särskilt angivna i bilaga 1.

Märkning av fordonskomponenter och fordonsmaterial.

Följande nomenklatur skall tillämpas för märkning och urskiljning av fordonskomponenter och fordonsmaterial av plast med en vikt på över 100 gram:

- ISO 1043-1 Plast – Symboler och förkortningar: Del 1: Grundpolymerer och deras speciella egenskaper
- ISO 1043-2 Plast – Symboler och förkortningar. Del 2: Fyllmedel och armeringsmaterial
- ISO 11469 Plast – Generisk identifiering och märkning av plastprodukter

Följande nomenklatur skall tillämpas för märkning och urskiljning av fordonskomponenter och fordonsmaterial av elastomerer med en vikt på över 200 gram:

- ISO 1629 Gummi och latex – Denna terminologi tillämpas dock inte på märkning av däck.

ISO-standardernas symboler "<" respektive ">" får ersättas med klamrar.

Nr 573

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa av jord- och skogsbruksministeriets förordningar**

Utfärdat i Helsingfors den 16 juni 2003

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordningar:

Förordningens rubrik	Nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om hygien i fråga om kollagen som är avsett som livsmedel (kollagenförordning) ¹⁾	5/VLA/2003	16.6.2003	30.6.2003
JSM:s förordning om bekämpning av afrikans svinpest ²⁾	6/VLA/2003	16.6.2003	1.7.2003
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning av hygien i fråga om gelatin som är avsett som människoföda ³⁾	7/VLA/2003	16.6.2003	30.6.2003

Förordningarna har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling som gäller veterinärvesendet. Förordningarna kan fås från jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedels och hälsa, Mariegatan 23, 00170 Helsingfors, tfn (09)160 01.

Helsingfors den 16 juni 2003

Biträdande avdelningschef *Veli-Mikko Niemi*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen

- 1) Rådets direktiv 92/118/EEG (31992L0118); EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49
Kommissionens beslut 1999/724/EG (31999D0724); EGT nr L 290, 12.11.1999, s. 32
Kommissionens beslut 2003/42/EG (32003D0042); EGT nr L 13, 10.1.2003, s. 24
- 2) Rådets direktiv 2002/60/EG (32002L0060); EGT nr L 192, 20.7.2002, s. 27
Kommissionens beslut 2003/422/EG (32003D0422); EGT nr L 143, 11.6.2003, s. 35
- 3) Kommissionens beslut 2003/42/EG (32003D0042); EGT nr L 13, 10.1.2003, s. 24

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 570—573, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663